

РЕШЕНИЕ

№ 454

гр. София, 22.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 03.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **8283** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 29, ал. 6 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (ЗДРДОПБГДСРСБНА).

Образувано е по жалба на Н. Д. К. от [населено място], подадена чрез пълномощника ѝ – адв.П. Б. от САК, срещу Решение № 2-1656/27.06.2019 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /КРДОПБГДСРСБНА, Комисията/, с което е установена нейната принадлежност към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. В жалбата са наведени доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението, постановяването му при неспазване на административнопроизводствените правила и изискуемата от закона форма на административния акт, необоснованост. Конкретно се поддържа, че не са спазени правилата за свикване, провеждане и вземане на решения на заседанието на Комисията, на което е взето оспореното решение, правилата за инициране на производството по издаване на акта, за събиране и приобщаване на доказателства в производството, с посочване на чл.26, чл.27, чл.28, чл.34 ал.3, чл.35 и чл.36 ал.3, чл.37, чл.39 и чл.45 от АПК. Наведени са и доводи за злоупотреба с правата на административния орган и продължително бездействие по приложението на закона, доколкото ЗДРДОПБГДСРСБНА е в сила от 12.07.2006г., а едва на 27.06.2019г. е взето оспореното решение. Твърди се и, че част от документацията, на която

ответника е основал решението си е компроментирана, поради наличието на задрасквания и поправки.

В съдебно заседание, жалбоподателката, редовно уведомена, чрез пълномощника си адв.Б., поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разноски в размер на внесената дължавна такса.

Ответникът - КРДОПБГДСРСБНА, чрез процесуалния си представител юрк. Ц., счита жалбата за неоснователна. Представя писмени доказателства за начина и органа свикал заседанието на Комисията на 27.06.2019г., както и установяващи изискванията за форма и процедура по издаване на документите, въз основа на които е установена принадлежност към органите по ЗДРОПБГДСРСБНА и подробни писмени писмени бележки по същество. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомен не се явява и не представя становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- С.-град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо № КИ-К-17-11563 от 17.05.2017г. председателя на КРДОПБГДСРСБНА е поискал от министъра на икономиката изпращане на списък, съдържащ данни за трите имена, ЕГН, длъжността на лицата и период на заемане на длъжността за лицата по чл.3 ал.2 т.15 от ЗДРОПБГДСРСБНА, извършвали или извършващи публични дейности от 10.11.1989г. да настоящия момент.

С писмо вх. № 12388/29.12.2017 г. на министъра на икономиката, т.ІІ от писмото, е изпратен списък на лица, които са били членове на управителни и надзорни органи на търговски дружества от системата на министерство на икономиката до момента, в които държавата е притежавала 50 и повече на сто от капитала им и на техни дъщерни дружества, в които са притежавали 50 и повече на сто от капитала, съдържащ обработената информация за лицата в периода от 05.12.2017г- до 21.12.2017г. В списъка под № 946 (стр. 22-23 от делото) е посочена и жалбоподателката Н. Д. К., заемала длъжността „председател на СД“ от 06.08.1999г. на [фирма] [населено място]. Въз основа на този официален удостоверителен документ настоящият състав приема, че жалбоподателката спада към лицата по чл. 3, ал.2, т.15 от Закона за достъп и разкриване на документите и обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурности и разузнавателните служби на Българската народна армия (ЗДРОПБГДСРСБНА).

С протокол № 24 от 25.06.2019г. (л.145-146) председателя на КРДОПБГДСРСБНА, в изпълнение на правомощията си по чл.7 ал.1 т.1 от ЗДРОПБГДСРСБНА да определя дневния ред и за свиква заседанията на КРДОПБГДСРСБНА (Комисията) е уведомил членовете на комисията, присъствали на заседанието в пълен състав, че следващото заседание на същата ще се проведе на 27.06.2019г. Дневния ред на заседанията на Комисията, съобразно чл.7 ал.1 т.3 от ЗДРОПБГДСРСБНА, е съставен като проект от секретаря на Комисията – в изпълнение на правомощията му по чл.13 от Правилника за дейността ѝ на 26.06.2019г. (л.147) и приет единодушно, видно от Протокол № 25 от 27.05.2019г. от заседанието на Комисията (л.32-36).

С Решение № 2-1656/27.06.2019г. на Комисията (л.37-66, л.68-69) е установена и обявена принадлежността на Н. Д. К. към органите на Държавна сигурност. Документите, въз основа на които е установена и обявена принадлежността на жалбоподателката, съобразно отразеното в протокола от заседанието проведено на

27.06. 2019 г. на Комисията (л. 33-34), са: регистрационен дневник, картон обр. 4, протокол № 80/1990г. за унищожаване лично дело IA-26777 и работно дело IP-12090.

От тези документи е естановено, че жалбоподателката е вербована на 14.01.1983г., регистрирана на 25.03.1983г., с ръководил я служител – о.р.Л. В. и структури, в които е осъществявано сътрудничеството – ДС, ВГУ-VI-I, качество, в което е осъществявано сътрудничеството – агент, псевдоним – Л..

Решение № 2-1656/27.06.2019г. на Комисията е обжалвано до АССГ, във връзка с което е образувано производството по настоящото дело.

По делото е приета и приложена административната преписка, свързана с обжалвания административен акт, както и представените в хода на делото от страните допълнителни писмени доказателства.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Оспорва се в срок решение на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия от надлежна страна - негов адресат, с право и интерес от оспорването.

Разгледана по същество и след проверка на оспорения административен акт по реда на чл. 168 от АПК на основанията, предвидени в чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Решението е прието от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, която по силата на чл. 29. ал. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА е оправомощеният орган, който извършва обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от с.з. - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. Спазена е предписаната от закона писмена форма – актът има съдържанието по чл. 29, ал. 2, т. 2 от закона, посочено е правното основание за издаването му – чл. 26, ал. 1, т. 3 от закона. Решението е подписано от всички присъствали на заседанието 5 членове на Комисията, обективизирано в протокол № 25 от 27 юни 2019г. Заседанието на 27.06.2019г. е свикано редовно – от председателя му, което е отразено в протокол от заседанието на Комисията, проведено на 25.06.2019г. Предложения от секретаря на Комисията дневен ред за заседанието е гласуван и приет единодушно от присъстващите членове на комисията.

В административното производството по издаването на оспореното решение не се констатираха допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението съответства на материалния закон.

Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 2 от ЗДРОПБГДСРСБНА проверката за принадлежност към органите по чл. 1 е задължителна за лица, заемали или заемащи публични длъжности, както и извършвали или извършващи публични дейности от 10 ноември 1989 г. до извършването на проверката. Такава, по смисъла на чл. 3, ал. 2, т.15 от ЗДРОПБГДСРСБНА е дейността, извършвана от членовете на управителни и надзорни органи на държавни или общински дружества, на дружества с 50 и повече на сто държавно или общинско участие или на техни дъщерни дружества, в които притежават 50 или повече на сто от капитала. В качеството си на председател на Съвета на директорите на [фирма], жалбоподателката подлежи на задължителната проверка по реда на ЗДРОПБГДСРСБНА.

От протокола от заседанието проведено на 27.06.2019г. на Комисията се установява, че за Н. Д. К. са налице вече посочените документи – регистрационен дневник, картон обр. 4, протокол № 80/1990г. за унищожаване лично дело ІА-26777 и работно дело ІР -12090. Същите установяват обстоятелствата, че Н. Д. К., [дата на раждане] в [населено място], е вербувана на 14.01.1983г., регистрирана на 25.01.1983г., номера, под който е вписана регистрацията ѝ в регистрационния дневник (л.25) – № 65275 от 25.01.83г., който номер е посочен като номер на л.д. в картон обр.4 (л.27), псевдонима – Л., професията ѝ – икономист, категорията – агент, името на ръководил служител – Л. В., негов телефон и подпис на картон обр.4. Безспорно е обстоятелството, че тези документи – регистрационен дневник, картон обр.4 и протокол № 80/1990г. на експертна комисия, , предложила за унищожаване архивни дела, сред тях и това с арх. № І-А 26777 и арх.№ І-Р 12090, на агент Л. с рег.№ 65275, дата на раждане 10.03.1947г. (л.28-30) не съдържат подпис на жалбоподателката. За обявяването на принадлежността на жалбоподателката К., към органите на Държавна сигурност, са гласували всички пет члена на Комисията,присъствали на заседанието.

Съгласно чл. 25, т. 3 от закона, принадлежност към органите по чл. 1 се установява въз основа на документи, съдържащи се в информационните фондове, както следва: за секретен сътрудник - със собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители.

Изброяването на посочените документи не е изчерпателно, като закона не съдържа изискване всички документи да са кумулативно налице.

В случая, безспорно е установено от Комисията, че за жалбоподателката са налице данни в справочните масиви – регистрационен дневник и картон обр.4. В данните в картон – Обр. 4, Обр. 6 и тези в представеното извлечение от регистрационен дневник, се съдържа информация, установяваща номера, под който е регистрирана Н. Д. К. в регистрационния дневник – 65 275. Този номер е вписан и като номер на „л.д.“ - лично дело в представения картон обр.4. Видно от съдържанието на картон обр.4, в него, цифрите „65275“ след текста „л.д. №“ са зачертани с една хоризонтална линия и под тях, при текста „Арх.№“ ръкописно е изписано „ун Іа 26777 Ір 12090“. Тези ръкописно изписани цифри и букви съответстват на арх.№ І-А 26777 и арх.№ І-Р 12090 в протокол № 80/1990г. за унищожаване на дела от фонд І-А и фонд І-Р на ВГУ, представен и приет като доказателство по делото. С оглед на изложеното и предвид разпоредбата на чл.178 ал.2 от ГПК, съгласно която съдът оценява доказателствената сила на документа, в който има добавки между редовете и други външни недостатъци, с оглед на всички обстоятелства по делото, съдът приема, че представения картон обр.4 е надлежно доказателство, установяващо принадлежността на жалбоподателката към органите на ДС. Наличието на ръкописно добавени текстове в документа е в резултат от отразяването в същия на информация за архивния номер на документите, част от личното дело на жалбоподателката, под който същото е заведено във фонд І-А и фонд І-Р, видно от съдържанието на протокола за унищожаване на дела от посочените фондове.

Съдът счита, че на базата на така представените документи, безспорно е доказано обстоятелството, че Н. Д. К., като агент на ДС, се явява секретен сътрудник по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. В досието на жалбоподателката са се съдържали изискуемите от закона данни, удостоверяващи принадлежността и сътрудничеството с посочените структури на ДС и БНА. В действията си по проверка и обнародване на събраната информация, административният орган действа при условията на обвързана компетентност, без възможност за избор и свободна преценка между два и повече нормативно допустими правни резултата. Анализът на чл. 25 т.3 от закона сочи, че изброяването на документите е алтернативно, а не кумулативно. Наличието на който и да е тях (в случая на картон обр. 4) е достатъчно основание за обявяване на принадлежност по смисъла на ЗДРДОПБГДСРСБНА. Действително действащият до 2012г. чл. 24 от Закона е изисквал установяването и обявяването на принадлежност да става при наличието на дейност като щатен или нещатен сътрудник. Нормата на чл. 24 от закона е отменена (ДВ бр.103/2012г.) при което законодателят не изисква доказването на някаква дейност за обявяване принадлежността на едно лице към органите по чл.1 от закона за периода от 9 септември 1944 г. до 16 юли 1991 г.

Понастоящем, единствено наличието на някой от документите по чл. 25 т.3 от закона е достатъчно за обявяване на подобна принадлежност. С решението си по конституционно дело № 14/2011г. от 04.03.2012год Конституционният съд на Република България е постановил, че в рамките на законодателната целесъобразност парламентът е преценил, предвид унищожаването на голяма част от личните и работните дела на секретните сътрудници, че принадлежност към посочените органи може да се установява с всякакви по вид документи от архивите им при осигуряване на гаранции за правата на засегнатите лица. Съгласно §1, т.1 от допълнителните разпоредби на ЗДРДОПБГДСРСБНА "документ" е всяка записана информация, независимо от материалния ѝ носител, включително информацията в автоматизирани и комплексни информационни системи и бази данни.

Съдът отчита и обстоятелството, че невинаги е искано писмено обещание (декларация) за сътрудничество при вербуване на секретните сътрудници или декларация за неразгласяване на връзките и работата с органите на Държавна сигурност при изключването им, а такава в случая не се твърди че съществува и липсва. Възможностите за злоупотреби при съставяне на документите на бившата Държавна сигурност са били ограничени от нормативната уредба на дейността ѝ, видно от представената по делото Инstrukция № I-20 от 20.01.1978 г. за оперативния отчет на Държавна сигурност на Министерството на вътрешните работи. От съдържанието ѝ се установява, че за секретните сътрудници е създаван оперативен отчет, образувани са лично и работно дело за агент(чл.7 т.8 б.а), в личното дело на агента документите са систематизирани по определен начин, като същото съдържа „декларация за съгласие за секретно сътрудничество (чл.10 ал.1 т.11) само ако е взета такава“. За делата е воден общ регистър, в който регистрирането става по установения ред, като секретните сътрудници са имали индивидуални регистрационни номера, които не се повтарят. За всички секретни сътрудници е воден централизиран отчет, а за организирането му са водени справочни картотеки № 4 и № 5 и статистическа картотека № 6 при спазване на съответните правила. Ето защо и законодателят е

постановил, че само наличието на посочените в чл. 25 от ЗДРОПБГДСРСБНА документи е достатъчно за обявяване на принадлежността на едно лице към специалните служби на бившия комунистически режим.

Жалбоподателката, чрез процесуалния си представител, с жалбата е заявила оспорване на автентичността и достоверността на документите, въз основа на които е установена принадлежност към органите по чл.1 от ЗДРОПБГДСРСБНА, но това оспорване не бе направено по реда на чл.193 ал.1 от ГПК, нито конкретизирани документите, които се оспорват. В същото време решението на Комисията, съдържа необходимите реквизити, посочени в чл. 29, ал. 2, т. 2 от закона, поради което съдът счита за неоснователни изложените от жалбоподателя доводи за допуснати нарушения на чл. 59 от АПК.

На следващо място следва да се посочи, че правомощието на КРДОПБГДСРСБНА по чл. 4 от ЗДРОПБГДСРСБН е ограничено само до установяване, т. е. констатиране принадлежността на лицата по чл. 3 към органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА, от където и следва, че липсва законово вменено задължение на органа да изследва дали има провеждане на реална (активна) агентурна дейност от лицето; дали същото е вписано в картотеката и в регистрационните дневници без негово съгласие; дали лицето е реализирало дадена дейност.

По отношение на доводите в жалбата за недоказаност на обстоятелството, че жалбоподателката е лице от кръга на посочените в чл.3 ал.2 т.15 от закона, поради липса на индивидуализиращи данни за [фирма] [населено място], съдът с оглед на публично достъпните данни от Търговския регистър, намира за безспорно обстоятелството, че посоченото дружество, с ЕИК[ЕИК] е със 100 % държавна собственост, както жалбоподателката е била член на съвета на директорите на дружеството към 06.08.1999г. Това обуславя и неоснователност на доводите, развити в жалбата, за липса на доказателства, че жалбоподателката е лице, попадащо в обхвата на чл.3 ал.2 т.15 от закона. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София - град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

При този изход на делото, разноски се дължат на ответника, които са своевременно заявени. На основание чл.143 и чл.144 от АПК във връзка с чл.78 ал.8 от ГПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.25 ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, Административен съд София-град, III отделение, 66

състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Д. К., с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], подадена чрез пълномощник – адв.Б. от САК, срещу Решение № 2-1656/27.06.2019г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, с което е установена и обявена принадлежност на Н. Д. К. към органите на Държавна сигурност.

ОСЪЖДА Н. Д. К., с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място] да заплати на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: